

“Ganljiva, inteligentna
in napeta zgodba. Najbolj
zabaven roman, ki sem ga
prebral v zadnjem času.”

– JOHN GREEN

Maria Semple

“Noro sem užival, ko sem
hlastal skozi to knjigo.”

– JONATHAN FRANZEN

SVETOVNA USPEŠNICA

Vida
založba

BERNADETTE

ZA POPPY MAYER

Kam si šla,
BERNADETTE

ROMAN

MARIA SEMPLE

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.111(73)-311.2

SEMPLE, Maria

Kam si šla, Bernadette : roman / Maria Semple ; [prevedel Jaka Andrej Vojevec]. - 1. natis. -
Ljubljana : Vida, 2018

Prevod dela: Where'd you go, Bernadette

ISBN 978-961-94458-7-7 (trda vezava)

ISBN 978-961-94458-8-4 (mehka vezava)

COBISS.SI-ID 300367616

KAM SI ŠLA, BERNADETTE

Ko očka vprašam, kaj se je po njegovem zgodilo z mamó, mi gre najbolj na živce, da vedno reče: „Moraš razumeti, da ti nisi nič kriva, to je najbolj pomembno.“ Verjetno ste opazili, da ga nisem vprašala tega. Če malo bolj pritisnem nanj, pa pove še to, kar mi gre skoraj enako na živce: „Resnica je zapletena. En sam človek ne more nikoli vedeti vsega o drugem človeku.“

Mami je dva dni pred božičem izginila kot kafra, ne da bi mi povedala. Jasno, da je zapleteno. Ampak samo zato, ker je zapleteno, samo zato, ker misliš, da ne moreš nikoli vedeti vsega o drugem človeku, še ne pomeni, da ne bi mogel poskusiti.

Ne pomeni, da jaz ne bi mogla poskusiti.

PRVI DEL

Mami proti mušicam

PONEDELJEK, 15. NOVEMBER

V šoli Galer Street združujemo empatijo, kvalitetno izobrazbo in globalno povezovalnost pri vzgoji skupnostno zavednih državljanov trajnostno naravnane in raznolikega planeta.

Učenka: Bee Branch

Razred: osmi

Razrednik: Levy

LEGENDA

P Presega odličnost

D Dosega odličnost

N Na poti k odličnosti

Geometrija	P
Biologija	P
Svetovna verstva	P
Glasba	P
Literarno ustvarjanje	P
Lončarjenje	P
Jezikovne veščine	P
Izrazno gibanje	P

KOMENTAR: Bee nam je res v veliko veselje. Njeno navdušenje za učenje je nalezljivo, prav tako pa tudi njena prijaznost in smisel za humor. Bee se ne boji zastavljati vprašanj. Vedno si prizadeva, da bi poglobljeno spoznala obravnavane tematike, ne samo zato, da bi dobila dobro oceno. Drugi učenci jo večkrat prosijo, da jim pomaga pri učenju, in vedno jim z veseljem in nasmehom na ustnicah ustreže. Bee izkazuje izjemno osredotočenost pri samostojnem delu; kadar je del skupine, pa deluje kot tiha, a samozavestna vodja. Posebej velja omeniti, da je tudi vedno boljša flautistka. Čeprav je minil šele prvi trimeser, mi je že danes žal, ko pomislim, da se bliža dan, ko bo Bee maturirala in odšla z naše šole v širni svet. Povedala mi je, da se je prijavila na internat neke na vzhodni obali. Zavidam učiteljem, ki se bodo prvič srečali z Bee in tako dobili priložnost, da spoznajo to čudovito mlado dekle.

✱

Pri večerji sem se nekako pregrizla skozi očkove in mamine izlive „Tako sva ponosna nate“ in „Naša pametna punca,“ dokler se ni vse skupaj poleglo.

„Saj vesta, kaj to pomeni,“ sem rekla. „Vesta, da to pomeni nekaj zelo pomembnega?“

Mami in očka sta se namrščila in spogledala z vprašaji v očeh.

„Se ne spomnita?“ sem rekla. „Ko sem začela hoditi na Galer Street, sta rekla, da lahko za darilo za maturo dobim vse, kar hočem, če prinesem same najboljše ocene.“

„Se že spomnim,“ je rekla mami. „To sva rekla zato, da bi že enkrat nehali razpravljati o poniju.“

„Ponija sem hotela, ko sem bila še majhna,“ sem rekla. „Zdaj bi rada nekaj drugega. Bi rada vedela, kaj?“

„Ne vem,“ je rekel očka. „Bi rada vedela?“

„Družinski izlet na Antarktiko!“ Izpod mize sem privlekla brošuro. Že ves čas sem sedela na njej. Bila je iz potovalne agencije, ki organizira križarjenja v eksotične kraje. Odprla sem na strani z Antarktiko in jima jo podala čez mizo. „Če bomo šli, moramo iti za božič.“

„Ta božič?“ je rekla mami. „Se pravi, čez en mesec?“ Vstala je in začela tlačiti prazne škatle za hrano nazaj v vreče, s katerimi so jih dostavili.

Očka se je že globoko zatopil v brošuro. „Takrat je tam poletje,“ je rekel. „To je edini letni čas, ko je sploh možno iti tja.“

„Ker poniji so tako ljubki.“ Mami je zavezala ročaje v vozal.

„Kaj praviš?“ je očka pogledal mami.

„Ne bo to zate ravno ob najbolj nepravem času zaradi službe?“ ga je vprašala mami.

„Ravno zdaj se v šoli učimo o Antarktiki,“ sem rekla. „Prebrala sem dnevnik vseh raziskovalcev in ravno pišem seminarsko nalogo o Schackletonu.“ Začela sem poskakovati na stolu. „Ne morem verjeti. Nobeden od vaju še ni rekel ne.“

„Jaz čakam, da boš ti,“ je očka rekel mami. „Ti ne maraš potovanja.“

„Jaz čakam, da boš ti,“ je odgovorila mami. „Ti imaš delo.“

„O, moj bog, to pomeni ja!“ Skočila sem s stola. „To pomeni ja!“ Moje veselje je bilo tako nalezljivo, da se je Ice Cream zbudila in začela lajati in dirkati častne kroge okoli kuhinjske mize.

„Pomeni to ja?“ je očka vprašal mamo in preglasil pokljanje plastičnih škatel za hrano, ki jih je tlačila v smeti.

„To pomeni ja,“ je rekla.

TOREK, 16. NOVEMBER

Pošiljatelj: Bernadette Fox
Prejemnik: Manjula Kapoor

Manjula,

zgodilo se je nekaj nepričakovanega in zelo bi bila vesela, če bi lahko zame opravila še nekaj dodatnih ur. Kar se mene tiče, mi je najino preizkusno obdobje tako rekoč rešilo življenje. Upam, da najin dogovor ustreza tudi tebi. Če ti, mi sporoči čim prej, prosim, ker me čaka velik projekt, pri katerem bi potrebovala malo tvoje hindujske magije.

No, prav, bom nehala s skrivalnicami.

Kot veš, imam hčerko, ime ji je Bee. (Zanjo naročaš zdravila in biješ neustrašni boj z zavarovalnico.) Kot kaže, sva ji z možem nekoč obljubila, da si bo lahko zaželela karkoli, če bo maturirala s samimi peticami. In zdaj so same petice tu – oziroma sami P-ji, bi morala reči, saj je Galer Street ena tistih progresivnih šol, ki menijo, da ocene spodjedajo samozavest (upam, da jih v Indiji nimate). In kaj si je zaželela Bee? Da bi šli na družinsko potovanje na Antarktiko.

Milijon razlogov je, zakaj nočem na Antarktiko, ampak glavni je gotovo ta, da bi zaradi tega morala iz hiše. Zdaj si najbrž že ugotovila, da mi ni kaj dosti do tega. Ampak Bee ne morem odreči potovanja. Res je pridna. Boljši človek je kot midva z Elgiejem in še deset drugih skupaj. Poleg tega se je za naslednjo

jesen prijavila v internat in zaradi prej omenjenih petic jo bodo tudi sprejeli, seveda. Hopla, hotela sem reči P-jev. Tako da res ne bi bilo pošteno, če bi ji odrekla.

Na Antarktiko je mogoče priti izključno z ladjo za križarjenje. In tudi najmanjša ima kapaciteto 150 potnikov, kar pomeni, da bom ujeta s še 149 ljudmi, ki me bodo ves čas spravljali ob živce s svojo neotesanostjo, odpadki, kretenskimi vprašanji, nenehnim jamranjem, čudaškimi prehranskimi zahtevami, dolgočasnim čvekanjem itd. Še huje pa bo, če se bodo začeli zanimati zame in v zameno pričakovali običajno duhovičenje. Panika me zgrabi že, če samo pomislim na to. Malo socialne anksioznosti ne škodi, kajne?

Če ti posredujem vse potrebne podatke, bi lahko prosim ti prevzela vso papirologijo, kar se tiče viz, letalskih kart in vsega drugega, kar je potrebno, da nas tri spraviš iz Seattla na belo celino? Bi imela čas za to?

Reci ja,
Bernadette

Oh! Pravzaprav že imaš številko kreditne kartice za plačilo letala, potovanja in opreme. Kar pa se tvojega plačila tiče, te prosim, da si ga izplačaš neposredno z mojega osebnega računa. Ko je Elgie prejšnji mesec na izpisku Visa kartice opazil izplačilo za tvoje delo – čeprav ni šlo za veliko denarja – ni bil ravno navdušen nad tem, da sem najela virtualno pomočnico iz Indije. Rekla sem mu, da ne bom več koristila tvojih storitev. Tako da, če je le mogoče, obdrživa tole romanco zase, Manjula.

✱

Pošiljatelj: Manjula Kapoor

Prejemnik: Bernadette Fox

Draga ga. Fox,

v veselje mi bo, če vam bom lahko v pomoč pri načrtovanju družinskega potovanja na Antarktiko. V priponki boste našli pogodbo za podaljšanje sodelovanja v polnem delovnem obsegu. Prosim vas, da na označeno mesto vpišete SWIFT kodo vaše banke. Veselim se že nadaljnega sodelovanja z vami.

S prisrčnimi pozdravi,
Manjula

✱

Račun Delhi Virtual Assistants International

Številka računa: BFB39382

Sodelavka: Manjula Kapoor

40 ur tedensko za 0,75 USD na uro

SKUPNO:

30 USD

Prosimo izplačajte po prejetju računa

✱

SREDA, 17. NOVEMBER

Pismo Ollija Ordwaya („Ollie-O“)

ZAUPNO:

ZDRUŽENJU STARŠEV OTROK S ŠOLE GALER STREET

Dragi starši,

kako krasno, da smo se prejšnji teden srečali. Navdušen sem, da so me povabili k sodelovanju kot svetovalca za čudovito šolo Galer Street. Ravnateljica šole Gwen Goodyear mi je obljubila, da bo Združenje staršev zelo motivirano, in res, niste me razočarali.

Preidimo k stvari: čez tri leta šoli poteče najemna pogodba na trenutni lokaciji. Naš cilj je **zagnati kampanjo zbiranja sredstev** in tako zagotoviti, da šola pridobi večji in primernejši šolski kampus. Naj navedem nekaj **podrobnosti** za tiste, ki se niste mogli udeležiti sestanka.

Anketiral sem 25 staršev iz Seattla in bližnje okolice z letnim zaslužkom nad 200.000 dolarjev, ki ravno vpisujejo otroke v vrtec. **Glavna ugotovitev** je, da Galer Street velja za **drugorazredno** šolo, rezervno možnost za tiste, ki niso sprejeti na prvo izbiro.

Naš cilj mora biti, da **dvignemo ugled** šole Galer Street in jo s tem v očeh seattleske elite prestavimo v **Skupino Prve Izbire (SPI)**. Kako bomo to dosegli? Kakšen je **skrivni recept**?

V vašem poslanstvu piše, da Galer Street temelji na globalni „povezovanosti“. (Kar pomeni, da ne razmišljate samo **zunaj običajnih okvirov**, ampak celo **zunaj slovarja!**) S kravami, ki

ste jih kupili Gvatemalcem, in štedilniki na sončne celice, ki ste jih poslali afriškim vaščanom, ste si priborili zavidanja vreden odziv **velikih medijev**. Zbiranje **manjših vsot** denarja za ljudi, ki jih sploh ne poznate, je sicer hvalevredno dejanje, vendar pa boste morali začeti zbirati precej **večje vsote** za zasebno šolo vaših otrok. V ta namen pa se morate osvoboditi tistega, čemur sam pravim mentaliteta **staršev s subaruji**, in začeti razmišljati bolj kot **starši z mercedesi**. In kako razmišljajo starši z mercedesi? Moje raziskave kažejo naslednje:

1. Izbira zasebne šole v enaki meri temelji na **strahu** in na **ambicijah**. Največji strah staršev z mercedesi je, da njihovi otroci ne bi bili deležni „najboljše možne izobrazbe“. Vendar pa to nima nikakršne povezave z dejansko kvaliteto izobrazbe, temveč izključno s tem, koliko drugih staršev z mercedesi je na določeni šoli.

2. Ko otroke vpisujejo v vrtce, starši z mercedesi že ciljajo na **glavno nagrado**. In ta nagrada je šola **Lakeside**, ki nam je dala ljudi kalibra Billa Gatesa, Paula Allena idr. Lakeside velja za izstrelitveno ploščad v elito. Bom kar ustrelil: prva postaja na tem **ponorelem vlaku** je **Izvoz Vrtec** in nihče ne sme izstopiti, dokler ne prispemo do **Končne postaje Harvard**.

Ga. Goodyear, ravnateljica šole, mi je razkazala sedanji šolski kampus v industrijskem parku. Kot kaže, se staršem s subaruji ne zdi nič narobe, če svoje otroke pošiljajo v šolo, ki stoji poleg največjega **distributerja morske hrane na debelo**. Zagotavljam vam, staršem z mercedesi to ne bo po volji.

Vse poti vodijo k zbiranju denarja za nakup novega kampusa. In to bomo še najlažje dosegli, če se nam posreči novi razred vrtca napolniti s **starši z mercedesi**.

Obujte si gozjarje, kajti čaka nas zelo strma pot navkreber. A brez strahu: k sreči **obvladam tudi položaj nefavorita**. Glede na vaš proračun sem pripravil **dvotirni akcijski načrt**.

Prva **akcijska postavka** je preoblikovanje šolskega **logotipa**. Sicer so mi računalniške risbe odtisov dlani zelo všeč, kljub temu pa poskusimo raje poiskati kaj takega, kar bo jasneje izražalo **uspeh**. Na primer grb, razdeljen na štiri polja, s podobami Space Needle, kalkulatorja, jezera (za Lakeside) in še česa, mogoče nekakšne žoge? Za zdaj samo trosim ideje, nič od tega še ni zacementirano.

Druga **akcijska postavka** pa je, da organiziramo **Kosilo za perspektivne starše (KPS)**, kamor moramo privabiti čim več seattleske elite ali, kot jim sam ljubkovalno rečem, **staršev z mercedesi**. Audrey Griffin, ena od staršev otroka s šole Galer Street, je že velikodušno ponudila, da bo srečanje gostila na svojem prelepem domu. (Najbolje bo, da smo čim dlje od ribarnice.)

V priponki boste našli razpredelnico, kjer so naštetni vsi seattleski starši z mercedesi. Zelo pomembno je, da pregledate ta seznam in mi sporočite, koga vse lahko zvabite na KPS. Ciljamo na **kritično maso**, s katero se bomo lahko **bahali** in tako pritegnili še druge **starše z mercedesi**. Ko bodo zagledali drug drugega, bodo njihove bojazni, da je Galer Street drugorazredna šola, hitro skopnele in potem bodo začeli vpisovati svoje otroke.

Medtem pa v svojem gnezdu že pripravljam vabilo. Čim prej mi dostavite tista imena. Kosilo pri Griffinovih doma moramo

spraviti pod streho še pred božičem. Zame bi bil idealen datum 11. december. Tale naša živalca ima vse potrebno, da dvigne **precej obrvi.**

Živijo,
Ollie-O

✱

Sporočilo Audrey Griffin specialistu za zatiranje robid

Tom,

danes sem bila na vrtu, obrezovala trajnice in posadila nekaj zimskih rož, ker se pripravljam na šolsko kosilo, ki ga bom gostila 11. decembra. Ko sem šla obrnit kompost, pa so me nenadoma napadle vitice robide.

Šokirana sem, da so se spet razrasle, ne samo v kompostu, ampak tudi v mojih dvignjenih zelenjavnih gredicah, v topli gredi in celo v kompostu z deževniki. Lahko si misliš, kako razočarana sem bila, še posebej potem ko si mi pred tremi tedni zaračunal pravo malo bogastvo za to, da si jih odstranil. (Mogoče se tebi 235 dolarjev ne zdi veliko, za nas pa je to kar precej.)

Na letaku je pisalo, da jamčiš za svoje delo. Zato te prosim, da prideš nazaj in odstraniš robide še pred enajstim, tokrat za zmeraj!

Bog s tabo, pa natrgaj si malo blitve,

Audrey

✱

Sporočilo Toma, specialista za zatiranje robid

Audrey,

s tvojega posestva sem zagotovo odstranil vse robide. Vitice, o katerih govoriš, izvirajo s hriba tvojih sosedov s hišo na vrhu. Njihove robide se zdaj razraščajo pod tvojo ograjo in vdirajo na tvoj vrt.

Če jih hočeš ustaviti, bi morali skopati jarek po vsej dolžini tvoje parcele in vliti betonsko pregrado, ki pa bi morala biti globoka meter in pol, kar bi bilo precej drago. Lahko jih zatiraš tudi s herbicidom, ampak zaradi črvov in zelenjave najbrž tudi to ne bo prava rešitev zate.

Še najbolje bi bilo, če bi tvoji sosedi na vrhu hriba zatrli svoje robide. V Seattlu še nikoli nisem videl toliko in tako podivjanega robidovja v mestu, še posebej ne v soseski Queen Anne Hill, glede na to, kakšne so tu cene nepremičnin. Enkrat sem na otoku Vashon videl hišo, ki so ji vitice robid zdrobile vse temelje.

Ker so sosedovi grmi na zelo strmem pobočju, bodo za to potrebovali poseben stroj. Še najboljši je mlatilec CXI za strme površine, ki ga sam sicer nimam.

Druga možnost, po mojem celo boljša, pa so velike svinje. Lahko najameš par svinj in v enem tednu ti bodo populile vse robide s koreninami vred, pa še kaj drugega zraven. Pa še preklemano srčkane so.

Bi želela, da se pogovorim s sosedi? Lahko grem k njim in potrkam. A kot kaže, sploh nihče ne živi tam.

Sporoči mi, kako se boš odločila.

Tom

Pošiljatelj: Soo-Lin Lee-Segal

Prejemnik: Audrey Griffin

Audrey,

saj sem ti že povedala, da sem se začela na delo voziti z avtobusom, ne? No, ugani s kom sem se peljala danes zjutraj? Z Bernadettinim možem, Elginom Branchem. (Jaz vsaj vem, zakaj moram varčevati z denarjem in se voziti z Microsoftovim avtobusom. Ampak Elgin Branch?) Najprej sploh nisem bila prepričana, če je res on, ker ga tako redko vidimo na šoli.

Tole ti bo zelo všeč. Na vsem avtobusu je bil samo še en prost sedež in to prav zraven Elgina Brancha, notranji sedež med njim in oknom.

„Oprostite,“ sem rekla.

Besno je tipkal na prenosnik. Ne da bi me pogledal, je odmaknil kolena na stran. Saj vem, da ima status podpredsednika korporacije, jaz sem pa samo administratorka. Ampak pravi kavalir bi vstal in spustil žensko mimo. Stisnila sem se mimo njega in sedla.

„Vse kaže, da bomo končno imeli malo sonca,“ sem rekla.

„To bi bilo super.“

„Res se že veselim proslave za dan sveta,“ sem rekla. Zazdel se mi je malo prestrašen, kot da se mu niti ne sanja, kdo sem. „Lincolnova mama sem. Iz šole Galer Street.“

„Seveda!“ je rekel. „Zelo rad bi malo poklepetal z vami, ampak moram nujno odposlati tole elektronsko pismo.“ Zgrabil je slušalke, ki so mu visele okrog vratu, si jih nataknil na ušesa in

se spet posvetil prenosniku. Zdaj pa pazi – slušalke sploh niso bile priklopljene! To so bile tiste slušalke, ki udušijo vse zvoke! In potem mi vso pot do Redmonda ni več privoščil niti besedice.

Audrey, že zadnjih pet let obe misliva, da je Bernadette zmaj v tej družini. Zdaj pa se je izkazalo, da je njen mož prav tako nesramen in asocialen kot ona! Ko sem prišla v službo, sem bila tako slabe volje, da sem na Googlu preverila Bernadette Fox. (Če pomislim, kako nezdravo sva obe obsedeni z njo, komaj verjamem, da sem to naredila šele zdaj!) Vsi vejo, da je Elgin Branch vodja ekipe Samanthe 2 pri Microsoftu. Ko pa sem pogledala zanjo, nisem našla ničesar. Edina Bernadette Fox je neka arhitektka v Kaliforniji. Preverila sem vse kombinacije imena - Bernadette Branch, Bernadette Fox-Branch. Ampak kar se tiče interneta, najina Bernadette, Beeina mama, ne obstaja. Že samo to je v današnjih časih kar lep dosežek.

Druga tema; ti je vseh Ollie-O? Ko je lani ostal samo še deset odstotno zaposlen pri Microsoftu, me je kar sesulo. Ampak če se to ne bi zgodilo, ga ne bi mogli najeti, da nam spremeni celostno podobo naše majhne šole.

V Microsoftu je SteveB ravno sklical občni zbor za v ponedeljek po zahvalnem dnevu. In tračarski mlini že meljejo s polno paro. Vodja mojega projekta me je prosil, naj rezerviram sejno sobo v terminu nekaj ur pred zborom in zdaj je breme na meni, da jo nekako dobim. Vse to lahko pomeni samo eno: še ena runda odpuščanja. (Vesele praznike!) Vodja projekta je slišal neke čenče o tem, da nam bodo ukinili projekt, zato je poiskal najdaljšo verigo elektronske pošte, kar jo je našel, napisal „Microsoft je dinozaver in delnice mu padajo v nulo,“ ter kliknil na Odgovori vsem. Kar se ne more dobro končati. In zdaj me skrbi, da bodo

res kaznovali celotno skupino in da bom tudi sama trdo pristala. Ali pa da sploh ne bom pristala! Kaj če sejno sobo, ki sem jo rezervirala, potrebujejo samo zato, da me odpustijo?

Oh, Audrey, prosim te, spomni se me v svojih molitvah, pa tudi na Alexandro in Lincolna ne pozabi. Ne vem, kaj bom storila, če me uprava odpusti. Bonusi tukaj so vredni zlata. Če bom po praznikih še imela službo, z veseljem prevzamem del stroškov za hrano za kosilo za perspektivne starše.

Soo-Lin

ČETRTEK, 18. NOVEMBER
Sporočilo Audrey Griffin specialistu
za zatiranje robid

Tom,

glede na žalostno stanje dvorišča človek res dobi *vtis*, da v tisti veliki hiši strahov nad nami nihče ne živi. V resnici pa je hiša naseljena. Njihova hči Bee je Kylova sošolka na Galer Streetu. Danes, ko pridemo po otroke, bom z največjim veseljem načela temo robid z njeno mamo.

Svinje? Ni govora. Ampak vzemi si malo blitve.

Audrey

★